

תת"ע 10258/03 - מדינת ישראל נגד שי דוד בוימן - בעצמו

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 10258-03 מדינת ישראל נ' שי דוד בוימן

בפני כבוד השופט ענת יהב-שופטת
מ雅思ימה מדינת ישראל ע"י עו"ד ליאור קלין
נגד שי דוד בוימן - בעצמו
נאשמים

החלטה

לפי סעיף 182 ס'יפא לחוק סדר הדין הפלילי, אני מודיעה כי מצאת את הנאשם מן המוחץ לו בכתב האישום, וזאת מחמת הספק.

מבוא:

כנגד הנאשם הוגש דו"ח תנוועה מסווג בירית משפט בגין נהיגה ברכב כשהוא נהוג מצד שמאל אליו הפרדה רצוף המסתמן על פניו הכביש, כאשר בצדיו הימני לא נמצא קו מוקטע, בニיגוד לתקנה 36 (ג) לתקנות התעבורה.

ה הנאשם ביקש להישפט, וביום 27.3.16 בדין ההקראה כפר במוחץ לו, כשהסביר שהשוטר, לדעתו, טעה בפירוש הסיטואציה כפי שגלווה בפנוי, שכן לטענותיו, יצא מה寧יה של בית דפוס הנמצא במקום, בגין אחורנית, תוך שהוא מתישר בתוך הנתיב, ובלשונו: "אני הגעתי ביום האירוע.. לבית דפוס.. ואני ניסיתי לצאת מה寧ון, השוטר עצר אותי באמצעות הכביש ולא הבין נכון הסיטואציה, לא הבין שיצאת מה寧ון, אלא חשב שאני הגעתי בגין המשאל אליו הפרדה רצוף" (עמ' 1 ש' 7-12).

דין ההוכחות נשמע ביום 30.5.16

פרשת התביעה:

מטרם התביעה העיד עד אחד, **רס"ר קונסטנטין איסטומין** (להלן: "השוטר") :

באמצעותו הוגש דוח התנוועה על נסיבותו - **ת/1**, ממנו עולה כי מדובר בביצוע פנית פרסה כאשר לצורך כך, עבר הנאשם על גבי אליו הפרדה רצוף.

עמוד 1

העד הסביר שהדוח נרשם מאוחר יותר ולא ניתן בזמן אמת לנאשם ביד, ומינה מס' סיבות אפשריות לכך: מקום סואן, הזדרז למקומות אחרים, או הפרעה לא הגינית לתנועה, (עמ' 3 ש' 17 - 18).

בחקירה הנגדית- הבahir שטעה ברישום מקום וכיון נסיעתו, שכן, לא נהג מכיוון רח' מרמורק לרח' דיזנגוף, שאז מדובר בשני רחובות המקבילים זה זהה, והמשמעות שלא יכול לראות את ביצוע העבירה, אלא נהג מרחוב הוברמן ונינה ימינה לרח' דיזנגוף (עמ' 4 ש' 1-2).

מסביר שחתימת הנאשם אינה מתנוכסת על גבי הדוח בהמשך לתגובהו של הנאשם "עשיתי טעות" - שהוא ראשית הודיעיה, שכן, כפי שפורט תחילה, הדוח לא נרשם במעמד הנאשם.

פרשת ההגנה:

הנאשם העיד לטובתו עד ייחיד:

בחקירה הראשית הסביר שהגיע לדיזנגוף מכיוון רח' בורלא, וכך בשום שלב לא הוצרך לבצע פניה פרסה כדי להגיע למוחוז חפצו. הסביר, כפי שטען בכפירתו, שנכנס לחנייה בית הדפוס המצוי במקום בדיזנגוף מס' 4 ולא 10, כפי שנרשם בדוח השוטר בת/1, ומשם ימוי, ומכוון שמדובר בחנייה צרה, הרי שיצא ממנה בנסיעה אחרונית, וכשהיה בתוך נתיב הנסעה החל להתיישר, אז, לפי דעתו, ראה אותו השוטר ופירש זאת כפניה פרסה והתיישרות (עמ' 5 ש' 1-15). כמו כן, אומר שבשלב יציאתו הנידית עדיין עמדה ברמזו אדום וכיון נסיעתה ימינה. רק כשהפנה ימינה ראה את הסיטואציה אותה תיאר.

אומר שהשוטר עצר לידיו תוך שהוא מפריע לתנועה, ביקש לצלם את רישוון הנהיגה שלו, כשהוא אומר שיקבל דוח. בשום שלב לדבריו, לא נתקבש ולא נתן תגובה למעשה (עמ' 5 ש' 20).

בחקירה הנגדית, כפר במתואר בת/1, הגיע שתי תמונות שצילם במקום- **נ/1**, מהן ביקש ללמידה שמדובר הרמזו, שם עמד השוטר, לא ניתן לראות את אשר תיאר השוטר.

במהלך חקירתו הנגדית הוגשה סקיצה אותה ביצע הנאשם, זאת אף ורק לצורך תיאור המקום על נתיביו - **סמן ת/2**.

הסביר שראה את הנידת לאחר שהתיישר בתוך הנתיב, כשהיא פונה ימינה (עמ' 8 ש' 26-30), עמד על קר שטור כדי הנסעה ברוורס ראה מה קורה מלפניו ככל שהוא נוגע לנידת המשטרה, שכן במהלך קר הסתכל לאחר ולפנים (עמ' 9 ש' 1-2).

בסיכוםי ב"כ המאשימים:

ביקשה לקבוע כי השוטר העיד באופן עיקבי ואמין, לדבריה, ראה את ביצוע העבירה- ביצוע פניה הפרסה, תוך כדי מעבר על פני הקו הרצוף. מבקשת ללמידה מכך, שהנאשם לא עימת את השוטר עם נסיבות ביצוע העבירה שענין זה לא

נסתר ובסופה של דבר מבקשת להרשי את הנאשם ביצוע העבירה.

בטיסומי הנאשם:

חזר על תיאור הנسبות כפי שעשה לאורך כל המשפט, שהשופט טעה בסיטואציה אותה ראה וטעה לפרשנה כביצוע העבירה. אומר שחקר על אשר ראה לנכון, כאשר נسبות ביצוע העבירות מטעמו הוכחו לאורך כל הדרך. מצין שהשופט לא זכר את הנسبות, כיוון שמאז רשם לו את הדוח עצר מאות נהגים מאז. מבקש מבית המשפט לזכותו בגיןvr, שהעבירה לא בוצעה.

דין והכרעה:

כפי שציינתי בראשית ההחלטה, נותר בלבד ספק לגבי האירוע אשר אירע, ומהו אותו האירוע אותו ראה השופט ועל כן, מצאתי לזכות את הנאשם.

תיק זה מbasס בעיקרו על גרסת השופט אל מול זו של הנאשם, כאשר כל נתון נוסף יש בו כדי לחייב או להחליש גרסה זו או אחרת.

בחקירת השופט אומר: "**אין לי תשובה למה כתבתי מרמורק ולא הוברמן**" (עמ' 4 ש' 1-2), כבר כאן יאמר, כי הטעות בדבר כיוון הגעתו של השופט, אשר מצין כי הגיע מכיוון רח' אשר לא ממנו הגיע יש בה כדי להחליש את גרסתו, שכן אף אם תיקן זאת בחקירתו הנגדית יש בטעות זו טעם לפגמם ככל שהוא נוגע לדיקוק בנسبות ובעובדות הננספות המצוינות בדוח.

ספק זה אף מתחזק, נוכח העובדה, שהשופט מצין שהדווח לא נרשם במקומם ובמעמד הנאשם אלא מאוחר יותר וכי שענה בחקירתו הראשית לעניין הסיבות לכך: "**זה יכול להיות מכמה סיבות, יתרן זהה היה בדרך לאירוע, לעיתים אי אפשר לעצור את הרכב באותו מקום, כי מדובר באותו מקום סואן... נזק מול תועלת**" (עמ' 3 ש' 17-19).

לענין זה, לא הובאה כל ראייה בדבר זמן רישום הדוח, כאשר ידוע בבירור מעדותו של השופט, שהוא שנרשם מאוחר מרגע ביצוע העבירה. מכאן, שיתכן שנפלו פגמים נוספים בעובדות המצוינות בדוח.

כך, לא הובאה ראייה בדבר רישום הנسبות בקצרה על גבי טויטה סמוך לאירוע לזכור את נسبות ביצוע העבירה, כמו גם תגבותה של הנאשם אשר לא חתום על הדוח וטען כי מעולם תגובה זו לא נאמרה מפיו.

ברור כי ככל שרישום הדוח התרחק מזמן האירוע כך גם המשקל בדבר דיקון, בעיקר אם השופט היה בדרך לאירוע כפי שציין בחקירתו, שאז לא ניתן לשולץ כי זכרונו מתעטף בו.

כאשר מדובר במקרה אשר השוטר אינו זוכר דבר והוא ניבנה אך ורק מן הרשות בדוח (כפי שקרה ברובם המכريع של הדוחות), אז תיקון פרט מהותי שכזה יש בו כדי להטייל ספק ממשי בשאר העובדות אשר מצוינות בדוח. כאן המוקם להוסיפה, כי אני יכולה לקבל את דבריו השוטר בדבר "זכרונו" לעניין נסיעה רצופה ימינה מרה' הוברמן לרח' דיזנגוף (כאשר מלכתחילה טעה בשם הרח'), שכן נתן זה לא הזכר בדוח ת/1, ולא נראה לבית המשפט שלאחר פרק זמן של מס' חודשים וכתיבת עשרות דוחות יכול השוטר לזכור נתן אשר לא מציין באופן ברור ודוקני בדוח.

השוטר והנאשם שניהם העידו באופןאמין ועקבו, אלא שהעובדה שהשוטר מעיד אך ורק מן הרשות, אל מול עדותם של הנאשם אשר העיד ברגש כשהוא מנסה בכל כוחו להציגו בפני בית המשפט על הצללים בדוח, כשהוא חוזר באופן עיקש על דבריו ולא משנה מהם, תוך שהוא מביא ראיות מצולמות מן המוקם ואף מושרטת סקיצה בה השתמשה בתובעת, בכל אלה יש כדי להוות ספק סביר אם לא לעמלה מכך, בדבר ביצוע העבירה המיוחסת לו.

אני מקבלת את עמדת התביעה אשר מבקשת לקבוע כי בהעדר שאלות בחקירה נגדית לשוטר לעניין נסיבות ביצוע העבירה מטעמו של הנאשם, הרי שעדות זו לא נסתרה, מן הסיבה שמדובר בנאשם צער ימים (חיל בסדייר), אשר למן ההתחלה כפר בנסיבות באופן מפורט למדי ובעצם כל ניסיונו בחקירה היה להראות כי השוטר לא יכול היה לראות את אשר תיאר בת/1 ובהחלטת נתן לראות בכך חקירה לעניין נסיבות ביצוע העבירה.

לאור כל זאת, ובشكلו זמן רישום הדוח שלא הוכח ויש בו כדי לטעת ספק, הטעות בדוח השוטר בת/1 שיש בה כדי להשליך על עובדות נוספות בדוח כפי שפירתי לעיל ולהעדר נתן מכירע וכבד משקל, הרי שלא יכולתי להעדי בראור גרסה זו על פני אותה, ובשים לב, כי על בית המשפט להזuir עצמה משנה זהירות במצב דברים שכזה, לא אוכל לקבוע כי התביעה עמדה בהוכחת העבירה במידה הנדרשת במשפט הפלילי ואני מורה על זיכוי של הנאשם מחייבת הספק.

ניתנה היום, י"ד סיון תשע"ו, 20 יוני 2016, במעמד הצדדים.